

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 958/2017
26.10.2017. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Јанка Лазаревића, председника већа, Бате Цветковића, Драгана Аћимовића, Радослава Петровића и Соње Павловић, чланова већа, са саветником Марином Радосављевић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела тешко дело против безбедности јавног саобраћаја из члана 297. став 3. у вези члана 289. став 3. у вези става 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Братислава Стојановића, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Пироту 2К 413/14 од 02.02.2017. године и Вишег суда у Пироту Кж1 73/17 од 24.05.2017. године, у седници већа одржаној 26.10.2017. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољен захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Братислава Стојановића, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Пироту 2К 413/14 од 02.02.2017. године и Вишег суда у Пироту Кж1 73/17 од 24.05.2017. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Пироту 2К 413/14 од 02.02.2017. године, окривљени АА, оглашен је кривим због извршења кривичног дела тешко дело против безбедности јавног саобраћаја из члана 297. став 3. у вези члана 289. став 3. у вези става 1. Кривичног законика, за које му је изречена условна осуда, тако што му је утврђена казна затвора у трајању од 6 (шест) месеци и истовремено одређено да се иста неће извршити, уколико окривљени у року од 1 (једне) године од дана правноснажности наведене пресуде, не учини ново кривично дело. Окривљеном је изречена и мера безбедности забрана управљања моторним возилом „А“ категорије, у трајању од 1 (једне) године, рачунајући од дана правноснажности наведене пресуде, те одређено да, уколико дође до опозива условне осуде, време проведено у затвору, не урачунава се у време трајања ове мере. Истом пресудом, окривљени је обавезан да суду на име паушала плати износ од 5.000,00 динара, а на име трошкова кривичног поступка: Основном јавном тужилаштву у Пироту износ од 39.194,00 динара, суду износ од 33.785,00 динара и оштећеном ББ, износ од 102.000,00 динара, све у року од 15 дана од дана правноснажности наведене пресуде, под претњом принудног извршења. Оштећени ББ, је за остваривање имовинскоправног захтева, упућен на парнични поступак.

Пресудом Вишег суда у Пироту Кж1 73/17 од 24.05.2017. године, одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног АА, адвоката Братислава Стојановића, а пресуда Основног суда у Пироту 2К 413/14 од 02.02.2017. године, је потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда, захтев за заштиту законитости благовремено је поднео бранилац окривљеног АА, адвокат Братислав Стојановић, у смислу члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд укине побијане пресуде и предмет врати првостепеном суду на поновно суђење, с тим да нареди да се нови поступак одржи пред другим судијом појединцем.

Врховни касациони суд је на основу члана 488. став 1. ЗКП, доставио примерак захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу, па је у седници већа коју је одржао без обавештавања Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство у смислу члана 488. став 2. ЗКП није од значаја за доношење одлуке, размотрио списе предмета са правноснажним пресудама против којих је поднет захтев за заштиту законитости, те је након оцене навода у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости је недозвољен.

Бранилац окривљеног у захтеву за заштиту законитости истиче да одлучне чињенице у овој кривичноправној ствари нису поуздано утврђене, да није несумњиво доказано да је окривљени учинио кривично дело за које је оптужен, тј. да није доказано да је исти повредио бланкетну норму из члана 35. став 2. ЗОБС-а, због чега сматра да је суд на основу изведених доказа, био дужан да примени члан 423. тачка 2) ЗКП и донесе ослобађајућу пресуду. Стим у вези, бранилац оцењује да је основни узрок настанка предметне саобраћајне незгоде, на страни малолетног оштећеног ББ, који је критичном приликом управљао мопедом супротно одредбама ЗОБС-а, а да се управљање мопедом од стране окривљеног, не може сматрати пропустом узрочно везаним за настанак предметне саобраћајне незгоде, већ се евентуално може посматрати само као допринос настанку исте. Притом, бранилац у захтеву износи сопствену анализу и оцену одбране окривљеног и исказа саслушаних сведока, као и налаза и мишљења вештака, другачију од оне коју су дали нижестепени судови у побијаним пресудама.

Изнетим наводима, по оцени овог суда, бранилац окривљеног оспорава оцену изведених доказа и утврђено чињенично стање у побијаним пресудама.

Како чланом 485. став 4. ЗКП, који прописује разлоге због којих окривљени, односно његов бранилац, сходно правима која у поступку има у смислу члана 71. тачка 5) ЗКП, могу поднети захтев за заштиту законитости против правноснажне одлуке и поступка који је претходио њеном доношењу, није предвиђена могућност подношења овог ванредног правног лека због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања у правноснажној пресуди, то је Врховни касациони суд захтев браниоца окривљеног оценио као недозвољен.

Из наведених разлога, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци овог решења на основу члана 487. став 1. тачка 2) у вези са чланом 485. став 4. ЗКП.

Записничар-саветник
Марина Радосављевић,с.р.

Председник већа-судија
Јанко Лазаревић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић